

73

1538. Μαθητεία (νοταριακή πράξη). Χάνδακας.

Ίωάννα Ραμουτσάκη, «Οἱ Ἱατροὶ κατὰ τὴν περίοδο τῆς βενετοκρατίας στὴν Κρήτη», *Κρητολογικὰ Γράμματα 15-16* (1999-2000), σ. 123 (= Κ. Μέρτζιος, «Σταχυολογήματα ἀπὸ τὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Κρήτης Μιχαὴλ Μαρᾶ (1538-1578)», *Κρητικὰ Χρονικὰ 15-16* (1961-1962), σ. 291-292, αρ. 40).

74

1538. Κώδικας Μιχαὴλ Μαρᾶ, νοταρίου Χάνδακα Κρήτης (κατ. 148 Β').

Γ. Μαυρομάτης (ἐκδ.), *Μιχαὴλ Μαρᾶς, νοτάριος Χάνδακα. Κατάστιχο 148 [2/3-31/8 /1538]*, τ. Β', Ήράκλειο 2006, σ. 3-380, αρ. 1-489.

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΗ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ (ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΚΡΑΣΙΟΥ)
1538, 23 Μαρτίου

«† Φανερὸν κάμινο ἐγώ, Στεφανὴ Καλεργῆς, τοῦ ποτὲ κυρ Μαννέα, οἰκῶν ἐν χωρίῳ Άπανω Μαραθήτην, ὅτι ἔκαμα σήμερον λογαριασμὸν συμβιβαστικὸν μετὰ σένα, τὸν κυρ Ιωάννη Παπαδόπουλο, τοῦ ποτὲ κυρ Γεώργη, καὶ ἐμπατάραμεν ὅτι ἀρα ἔδωκεν καὶ ἐπῆρεν εἰς τοῦ ἀλλοῦ μας, καὶ μὲ γραφαῖς καὶ χωρὶς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἔως σήμερον, καὶ δεστάρω σου ἀλιθινᾶ ὅλα ὑπέρπυρα ἐννέα. Καὶ ἀκομῇ ἔλαβα σήμερον ἀπὸ σενα ἄλλα ὑπέρπυρα εἰκοσι τέσσερα ἥμισυ, γίνονται δμοῦ δουκάτα κορέντε τέσσερα, για σοβετζὶον τῶν δύο μου ἀμπελῶν, βαλμένα εἰς τὸ λεγόμενον χωρίον, εἰς τὰ Λιότοπα, ὑπὸ τὸ μερος τῆς Μαντόνας, τὰ δποία σοῦ δημπλεγάρω καὶ τὸν καρπὸν τως ὅλου μου τὸ μέρος, διὰ νά μαι κρατημένος νὰ σοῦ δωσω αὐτὸν εἰς τὸν μαγαντζὲν σοῦ με ταῖς ἔξοδαις μου εἰς τὴν πρώτην ἐρχομενην βεντεμαν αφλη̄ εἰς πρέζιον συναλλακτικόν, καὶ τότε νὰ φέραρη εἰς τοῦ ἀλλοῦ μετριτᾶ διὰ τοῦ γαστάλδο. Ἀλλοτρόπως νὰ ἀγωράζεις ἄλλον τόσον κρασὶν, ὅσον φανῇ καὶ κάμουν τὰ λεγόμενα ἀμπελια, εἰς πᾶσα ἵντάνω, τερεσον μου, καὶ ταῦτα πάντα νὰ σκουδάρεις ἀπὸ μένα καὶ ἀπὸ τὰ καλά μου διὰ τοῦ γαστάλδο, ἀπάνω εἰς τὰς ἔξόδοις μου, χωρὶς ἐναντίον ...».

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΝΑΥΑΛΩΣΗΣ ΠΛΟΙΟΥ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΠΕΙΡΑΤΕΙΑΣ

1538, 5 Απριλίου

«... † Φανερὸν κάμινον ἥμεῖς, Γιακούμη Βοναλες, ἄρχων, τοῦ ποτὲ εὐγενῆ ἄρχων μισερ Μαρκο, καὶ Μαρκο Κουρῆς, ἄρχων, τοῦ ποτὲ εὐγενῆ ἄρχων μισερ Φραγγεσκο, καὶ Μιχαὴλ Πατρολόγος, τοῦ ποτὲ κυρ Κοσμᾶ, κατοικούμενοι εἰς τὸν Χάνδακα τῆς Κρήτης με τὰ μέρη μας, ἔνας μέρος τοῦ ἀλλοῦ καὶ ἄλλον τοῦ ἀλλοῦ, ἐσυνηλθαμεν σήμερον συνηβαστικῶς νὰ κάμινον μίαν φούσταν εἰς τὴν δποίαν ἥμεῖς, οἱ λεγόμενοι ἄρχοντες, βάνωμεν καπετάνιον ἐσενα, τὸν λεγόμενον κυρ Μιχαὴλ Πατρολόγον, νὰ ἀρματώνεις καὶ νὰ ξαρματώης κατὰ

τὸ κονσουέτω, τὴν ὅποιαν φούσταν προμετέρωμεν νὰ κάμωμεν εἰς ταῖς ἔξωδαις κοινaiς, ἥγουμαι κάθαεὶς τὸ τρῖτον, ἡτις εἰς νὰ τυγχένη νὰ πάι εἰς τὸ κρούσος, εἰς καλὸν φιζικὸν καὶ τῶν τριῶν μας, τὸ ὅποιων δ Θεός, ἀν τό ὕθελεν πέψη, νὰ τὸ μιράζωμεν καταποῦ ἔναι τὸ κονσουέτω τῶν κρουσάρων, πανιάτικα ἀλιθινᾶ καὶ ἄλλαις ὁξοδαις χρειαζόμεναις νά ἵναι κινaiς ἀνάμεσά μας καὶ τῶν τριῶν μας, ἡτις καὶ ἔτιας λογῆς καὶ ὅ,τι πάρη δ εἰς μας νὰ περνη καὶ δ ἄλλος καὶ τὸ ἴδιως ἵντάνος, ἀν ἥθελε ἵντραβυνηρει εἰς τὴν φούσταν, νά ἵναι κοινῶ ἀνάμεσα καὶ τῶν τριῶν μας ὡσὰν ἀπάνω, προμετέροντα καὶ οἱ τρεῖς μας τοῦτο τὸ ἵντρονμέντο νὰ κρατοῦμεν παντοτε φερμον καὶ στεραιον ἀπάνω εἰς πέρα δουκάτα ἐκατον διὰ τὰ φουσάδα τῆς Αδθεντίας μας, νὰ τὰ πλερωνη ἀποῦ ὕθελεν πάι κόντρα τῆς ἀλῆς μερᾶς, ἀποῦ θελήση νὰ τὸ κρατῆ φοιλαμένον καὶ τὸ ἵντρονμέντο τουτο εἰς τὴν δύναμίν του ...».

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΣΛΗΨΗ «ΠΑΛΛΑΚΙΔΑΣ»

1538, 24 Απριλίου

«... ἢ Φανερὸν κάμνω ἐγώ, Ιωάννη Τριμερήτης, τοῦ ποτὲ κυρ Νικολό, ἀπὸ τοὺς Κοριφοῦς, οἰκῶν τὴν σήμερον εἰς τὸ Κάστρον τοῦ Χανδακού τῆς Κρήτης, ἐσένα τῆς κερα Ξερήνης, γυνῆς τοῦ κυρ Γιάκονυμο Βαρούχα, πρεζέντα καὶ κοτέντα, ὅτι ἐσάστημεν σήμερον καὶ ἔδωκές μου καὶ ἔλαβα τὴν θυγατέραν σου, τὴν Ματθιαν, ἀνέγλητην, νὰ τὴν ἔχω μετὰ μένα εἰς τὸ σπήτη μου διὰ τὸ στρόμα μου, ὅστε ἀποῦ νὰ θέλλω ἐγώ καὶ νά μαι κρατημένος νὰ τὴν ἐνδύσω ἔδα καὶ νὰ τῆς κάμνω καὶ ταῖς ἔξοδαις τῆς καὶ ταῖς ἐνδυμασές τῆς καὶ τὴν καλίκοσήν της καλᾶ, ὅστε ἀποῦ νά ὑπερά μένα, ὅστε ἀποῦ νὰ θέλλω ἐγώ· μετὰ τοῦτο νὰ τῆς κάμνω καὶ καλήν συντροφίαν καὶ ἐγώ καὶ ἡ μητέρα μου. Καὶ ὅταν θελήσω νὰ τηνε ἀποβγαλω ἀπὸ μένα, νά μαι κρατημένος νὰ τῆς δίδω ὅ,τι ρούχα καὶ ὅ,τι ἐνδυμασές τῆς ἥθελα ἔχη καμομένα καὶ νὰ τῆς δίδω ξεχωριστᾶ καὶ μετριτᾶ ὑπέρπινρα ἐκατὸν πενήντα ...».

ΝΑΥΤΟΔΑΝΕΙΟ ΣΕ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟ ΠΕΙΡΑΤΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ.

ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΜΕ ΓΕΝΙΚΗ ΥΠΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΣΗ

1538, 2 Μαΐου

«... ἢ Φανερὸν κάμνω ἐγώ, Μαννούσω Γιανιστόπουλος, λεγόμενος Τζηνικόλας, υἱὸς τοῦ κυρ Θεοδώρου, ἀπὸ τὰ Σφακία, οἰκῶν τὴν σήμερον εἰς τὰ Χανία, εὐρισκόμενος εἰς τὸ Κάστρον τοῦ Χανδακού τῆς Κρήτης, ὅτι ἔλαβα ἀπὸ σένα τὸν ἄρχων τῆς Κρήτης μισερ Ντζουάν Γιαλινᾶ, τοῦ ποτὲ ἐντιμοτατον μισερ Τομάδο, πρεζέντε, δουκάτ κορέντε πενήντα, ἥγουν ν', τὰ δοποία ἐμένα ἐδάνισες ἀρίζικον ἐ περίκολον τῆς φούστας ἀποῦ οἶμαι καπετάνιος τὴν σήμερον νὰ περσιγύρω τοῦτο μου τὸ βιάντζω καὶ νά μαι κρατημένος νὰ σοῦ δίδω τὸ διάφορόν σου κατὰ τὴν τάξιν τῶν κρουσάρων πεντε δουκάτα εἰς μερτικὸν καὶ γιαγέρνοντα ἐδῶ εἰς τὴν Κρήτην νά μαι κρατημένος νὰ σοῦ δίδω τὰ λεγόμενά σου δουκάτα πενήντα, νὰ σοῦ δίδω σοστα καὶ γερα με τὴν στράταν τοῦ γαστάλδο ἀπάνω εἰς τὰς ἔξόδοις μου, χωρὶς ἐναντίον, ἐμπλεγάροντά σου τὸ κορμί μου καὶ τὰ καλά μου ὅλλα. Ἐτι ἐγώ, Μιχαήλ Θεριανός, υἱὸς τοῦ κυρ Άνδρέα, οἰκῶν εἰς τὸ Ξέώπορτον τῆς Κρήτης, ἀπομένω ἐγγυητῆς καὶ πληρωτῆς διὰ τὸν ἀνωθεν κυρ Μαννουσο Γιανιστόπουλον

διὰ δουκάτα κορεντε είκοσι πέντε μονον, ἀμάδι καὶ εἰς μοναχόν, διὰ τοῦ γαστάλδο. Ἐπι ήμεῖς, Μιχαὴλ Ἀβράμης, τοῦ ποτὲ κυρίου Μαννούήλ, καὶ Μαρκό Σγουρομάλης, λεγόμενος Σφακιώτης, τοῦ ποτὲ κυρίου Γεωργῆ, οἰκοῦντες δὲ εἰς εἰς τὸ Ἐξώπορτον καὶ δὲ ἄλλος εἰς τὸ Κάστρον τῆς Κρήτης, ἀπομένωμεν ἐγγυητὲς καὶ πληρωτὲς διὰ τὸν ἄνωθεν κυρίου Μαννουσο Γιανιστόπουλον διὰ τὰ ἄλλα δουκάτα κορεντε είκοσι πέντε, ἀμάδι καὶ εἰς μοναχόν, διὰ τοῦ γαστάλδο ...».

ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΦΕΛΗΣ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΜΕ ΕΝΕΧΥΡΙΑΣΗ ΔΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΕΓΓΥΗΤΗ

1538, 28 Μαΐου

«... τὸ Φανερόν κάμνω ἐγώ, Τομάδο Συμεώς, τοῦ ποτὲ κυρίου Περο, ἀπὸ τὴν Γγῶ, οἰκῶν τὴν σήμερον εἰς τὸ Ἐξώπορτον τῆς Κρήτης, ἐσένα τοῦ κυρίου Ιωάννου Γερακίτη, λεγομένου Μοθοναίου, πρεζέντε καὶ κοτέντος καὶ τῶν ἡμερῶν σου, δγια τὴν πγεντζαρία ἀποῦ μοῦ ἔκαμες σήμερον εἰς τον κυρίου Μαυροδῆ Μαρκιανοῦ δγια δουκάτα κορεντε ἔξη, ώς φένεται μὲ ἵνστρουμέντο διὰ χειρὸς τοῦ κυρίου Γιακούμη Τζαγγαροπουλού, νοταρίου, τὴν σήμερον, τοῦ δποιου τοῦ ἔδωκα ἀμαχι ἐνα σκλάβον, δὲ δποίος ἀν ἥθελεν ψοφίση ἢ φύγη να μαι ἐγώ καὶ τὰ καλά μου δμπλεγάδος σου, ἐσένα τοῦ λεγομένου κυρίου Ιωάννου, νὰ σε ἐλευθερων ἀπὸ την λεγομενη πγεντζαρίαν διὰ τοῦ γαστάλδο. Ἀκόμη ἀ σκοδάρεις τὰ δουκατα χρυσᾶ ιγ' καὶ καρτον ἀπὸ τὸν κυρίου Χαρτοφύλα καὶ ἀπὸ τὸν κυρίου Στεφανῆ Καπελα ὅτι μοῦ χρεωστῆ νὰ σοῦ δίδω διὰ τὸν κόπον σου ἄλλα ὑπέρπυρα ἐννέα. Ἐπι ἐγώ, Έλενα, χήρα τοῦ ποτὲ κυρίου Βηδο, οἰκοῦσα εἰς τὸ Ἐξώπορτον τῆς Κρήτης, ἀπομένω ἐγγυητρα ἐσένα τοῦ λεγομένου κυρίου Ιωάννου, ὅποτε ψοφίση ἢ φύγη δὲ ἄνωθεν σκλαβος νὰ σε ἐλευθερων ἀπὸ τὴν πγεντζαρίαν ἀποῦ ἔκαμες εἰς τοῦ κυρίου Μαυροδῆ Μαρκιανοῦ σήμερον διὰ τον ἄνωθεν κυρίου Τομαδο, τὸν γαμβρον μου, διὰ τοῦ γαστάλδο ...».

75

1538-1551. Προικώα ἐγγραφα (νοταριακές πράξεις). Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Κρητικὰ προικοσύμφωνα τοῦ 16^{ου} αἰῶνα», στον τόμο Λοιβή, σ. 137-158, αρ. 1-6 (= Δετοράκης, Βενετοκρητικά, σ. 196-210, αρ. 1-6).

ΠΡΟΙΚΟΠΑΡΑΛΑΒΗ. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΠΡΟΙΚΩΩΝ

1538, 18 Οκτωβρίου

«... Σιγουριτάν δυνατήν καὶ ἀκατάλυτον κάμνω ἐγώ Νικόλαος Ἀρβανήτης τοῦ ποτέ παπᾶ, οἰκῶν εἰς τὸ Ἐξώπορτον τοῦ Χανδάκου τῆς Κρήτης, ἐσένα τῆς πενθερᾶς μου τῆς κερα Έργήνας, χήρας τοῦ ποτέ παπᾶ κυρίου Μάρκου Κουρήτη, πρεζέντε καὶ κοτέντε καὶ τῶν μερῶν σου εἰς ὑπέρπυρα ρν' καὶ σολδία κα', ἥγονν ὑπέρπυρα ἑκατόν πενήντα καὶ σολδία εἰκοσιένα, ἀπού ἔλαβα σήμερον ἀπό σένα εἰς τὴν κατωγραμένην στήμαν δμπρός τούτου τοῦ νοταρίου καὶ τῶν μαρτύρων, τὴν δποίαν στήμαν ἐβάλαμεν θελματικῶς τὴν κερα Πουλήνα Μοραϊτενα καὶ τὴν κερα Μαρήνα Ἀναπληρώτισα μαστόρισες καὶ ἐστημάραν την, τά δποία που μου εστημάρισες καὶ ἐπαράλαβα τα εἰνε αύτά: ... τά δποία μοντάρονν

